

[Indenrigsministeren.]

til Henvendelser til Vælgerne og Forsøg paa at tækkes dem!

Jeg har saa nogle faa Bemærkninger tilbage til det ærede Medlem Hr. Korsgaard. Det ærede Medlem begyndte med at rejse det Problem, om den nuværende Justitsminister var en klog Mand eller ikke, og derefter fortsatte det ærede Medlem som den Filosof, han er, med at rejse det samme Problem for mit Vedkommende, idet det ærede Medlem føjede til, at han var i det Humør i Aften, at han ønskede at være venlig og elskværdig. Jeg maa sige, jeg har det paa tilsvarende Maade; jeg ønsker at være saa elskværdig som vel muligt; jeg vil gerne gøre Gengæld over for det ærede Medlem, og det gør jeg ved i dette Øjeblik ikke at rejse det Problem for det ærede Medlems Vedkommende, om det ærede Medlem er en klog Mand eller ikke.

Det ærede Medlem sagde om dette Forslag, at det var givet, at det betød i sig selv, eo ipso, større Udgifter, højere Skatter, for, sagde det ærede Medlem, naar man i de betrængte Kommuner faar en Skattelettelse gennem dette Forslag, saa har man igen Luft under Vingerne, saa varer det ikke længe, inden man er oppe paa det samme Niveau som før. Ja, det viser, i hvilken Grad det ærede Medlem er det, som jeg ogsaa altid har anset ham for, en Pessimist. Man kan rigtignok sige; at her lades alt Haab ude, naar Forholdet er dette, at man overhovedet aldrig kan nedsætte Skatterne der, hvor de er højest her i Landet, for saa vil de straks blive lige saa høje igen! Det er det ærede Medlems Budskab til de Kommuner her i Landet, der uden egen Skyld er ude i saa forfærdende høje Skatter. Haabet lades ude; de kan aldrig nedsættes. Sisyfusarbejdet skal fortsættes, for hvis man blot giver dem den mindste Lindring, tror det ærede Medlem, at Skatterne med det samme vil blive lige saa høje igen. (Afbrydelse). Naa, ikke med det samme, men altsaa forholdsvis hurtigt. Ja, det viser jo, at det ærede Medlem overhovedet ikke er i Stand til ud fra saglige Synspunkter at deltage i Behandlingen af dette Forslag. Det er klart, at man dog ikke kan sætte sig som Opgave — noget, som det ærede Medlem ikke teoretisk turde afvise — en Udligning af Skattebyrden med den Begrundelse, at Skatterne er ualmindelig lette i nogle Kommuner og overordentlig høje i andre Kommuner, samtidig med at man siger: det kan ikke nytte at lette Byrderne i de højest beskattede, det er

man nødt til at lade være med, for de stiger igen til det samme. Naa, det ærede Medlem saa jo Baggrunden for hele dette Lovforslag i den specielle Uforstand, hvormed Sociallovgivningen var behandlet her i Landet, men det er jo højst bésynderligt, at lige nøjagtig det samme Problem behandles og søges løst i alle nord- og vesteuropæiske Lande. Man fik næsten det Indtryk af det ærede Medlems Tale, at den eneste Mulighed for et Land for at undgaa noget saadant maatte være en kort Tid at overlade Styret til det ærede Medlem Hr. Korsgaard; det er der dog ingen, der har vovet endnu.

Det ærede Medlem sagde dernæst, da han et Øjeblik kom ind paa Udligningen mellem København og de 2 Forstadskommuner, at Regeringen dog maatte være enig med ham i, at man ikke maatte lægge sig paa tværs af den Udflytning ud til bedre og luftigere Forhold, som foregik til stor Gavn for Befolkningen. Det er jeg fuldkommen enig med det ærede Medlem i, ingen kan i højere Grad end jeg værdsætte hele den Udvikling, som her er foregaaet gennem den sidste Menneskealder. Men der er jo ikke Tale om at lægge sig paa tværs af den; der er Tale om, hvor stor en Præmie det virkelig er nødvendigt for Samfundet at yde Folk for at flytte ud.

Lad mig tage et Eksempel. Jeg tager en meget stor Indkomst, som der jo dog er nogen, der har, baade i denne By og i den Kommune uden for København, jeg tænker paa, en Indkomst paa 200 000 Kr. Af den betales her i København i Øjeblikket en Indkomstskat paa saadan noget som 39 000 Kr. Tre Mil uden for København ligger en Kommune, hvor den paagældende Mand beskattes med 8 000 Kr. Er det nødvendigt at yde en Præmie paa 31 000 Kr. til en saadan Mand, for at han skal flytte ud til Sø og Strand? Jeg tror det ikke.

Det ærede Medlem Hr. Korsgaard var i denne Forbindelse — jeg tror, det var det ærede Medlem, ellers var det et andet æret Medlem — inde paa Spørgsmaalet om de 40 pCt.s Forhøjelse i Personskatteloven. Jeg har foreslaaet en Forhøjelse, og de ærede Medlemmer, der har omtalt det, har sagt, at der kan ikke være nogen Nødvendighed herfor. Hvor kan de ærede Medlemmer nu sige det? Under de Forhandling, der er gaaet forud for Udligningsforslaget mellem København, Frederiksberg og Gentofte, er der gentagende gjort opmærksom paa, at Gentofte Kommune under de bestaaende Forhold i Henhold til 40 pCt.s Regelen overhovedet ikke kan beskutte